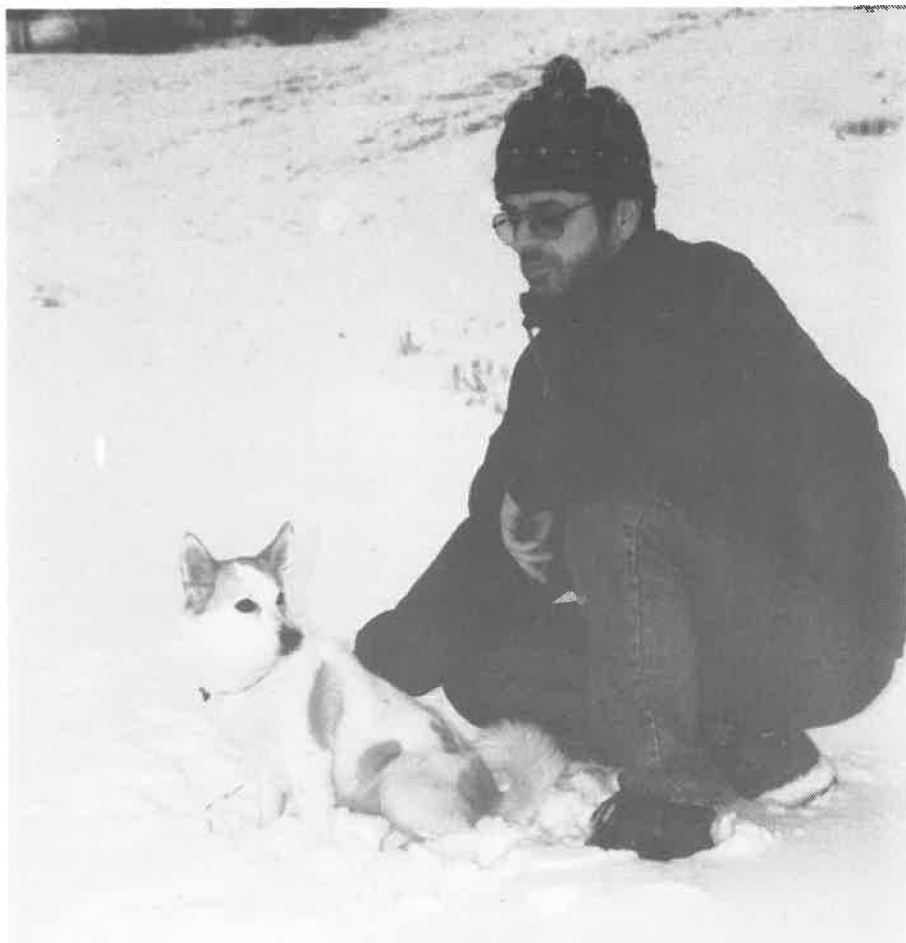

SPETS NYTT

**MEDLEMSBLAD FOR NORSK SPESIALKLUBB FOR
FINSK SPETS OG NORRBOTTENSPETS**

NR. 1

1996

INNHALDSFORTEGNELSE

	Side
Oversikt over styre og utvalg	2
Redaktøren i fri utfoldelse	5
Leder	6
Årsmøte - Samling på skauen!	7
Annonser	8
Norrbottenspets, rasestandar	10
PRA Hos Norrbottenspets	15
Norges første jaktpremierte Norrbottenspets	18
Betraktninger fra en ekstriørdommer	20
Hund død av sjokolade!	21
ID-Merking	23
Finsk mesterskap for halsende fuglehunder 1995	24
SSF's Skallkungtevlng 1995	25
Haran skvatt ut fra "Huka" si	26
Julehare & Januartiur	27
Graving av skogsfugl	29
Hvorfor delta på utstilling - jaktprøve	31
Terminliste utstillinger 1996	34
Medlemsliste	35
Forside foto: Roy Nilsen	
Jan Jansen med Lauskarets Frøy.	

Manus frist for Spets Nytt nr. 2 - 96: 3. april 1996

UTSTILLING

SSF Sydsverige innbyr til utstilling for Finsk Spets
og Norrbottenspets i Nora den 3. mars 1996

Dommer: Antti Aarnio, Finland

Anmeldelsavgift 170 kr settes inn på SSF Syds postgiro-
nummer: 91 53 14 - 9.

Anmeldelse senest 19. februar til:
Gun Holum, Pl 6757, 713 94 Nora, Sverige. Tlf: 0587-60352

Veibeskrivelse sendes ut i forbindelse med bekreftelse på anmeldelsen.

NSFN

		<u>Telefon</u>
Leder:	Per M Korsmo Øvre Lunden 8, 0594 Oslo	22650763 P
Nestleder:	Vidar Svarttjernet 2254 Lunderseter	62829132 P
Sekretær:	Svein Heggedal 1954 Setskog	63857372 P
Kasserer:	Eskil Lorentzen 1890 Rakkestad	69226133 P
Styremedlemmer:	Roy Nilsen Vestre Adal, 3500 Hønefoss	32143249 P
	Trine Østmo Viktor Baumannsv 7, 7020 Trondheim	73516270 P
	Ragnar Halvorsen 2233 Vestmarka	62839273 P
Varamedlemmer:	Jan Trygve Akre 2120 Sagstua	62971909 P
	Inge Fjelde Olleveien 10 c, 3057 Solbergelva	32871716 P
	Frode Nordbøen Asengata 26, 0480 Oslo	22713753 P

Avlsråd

Finsk spets:

Leder:	Per M. Korsmo Øvre Lunden 8, 0594 Oslo	22650763 P
	Karin Ruus Ask Gård, 1482 Nittedal	67071706 P

Norrbottenspets:

	Rune Vesterbukt 8690 Hattfjelldal	75185218 P
--	--------------------------------------	------------

Jaktprøveutvalg

Leder:	Roy Nilsen Vestre Adal, 3500 Hønefoss	32143249 P
Kontaktperson Sør-Norge:	Janche Røed 2436 Våler i Solør	62420642 P
Kontaktperson fra og nord-over:	Trøndelag Stein Roger Johansen Endre Dalengsv. 25, 8662 Halsøy	75172309 P

Arrangementskomite Trøndelag

Medlemmer:	Erling Karlsaune	72535440 P
	7170 Afjord	72528165 A
	Tor Ivar Sundseth	72529503 P
	Slettenveien 7, 7168 Lysøysundet	
	Geir Lasse Aune	73963534 P
	Nyheimsvn. 6, 7058 Jakobsli	
	Sveinung Tindvik	73915006 P
	Sildredråpevn. 24e, 7048 Trondheim	

Spets Nytt

Redaktør:	Roy Nilsen	32143249 P
	Vestre Adal, 3500 Hønefoss	

Klubbens adresse

Kontaktperson:	Svein Heggedal	63857372 P
	1954 Setskog	

Innmelding

Medlemskap inngås ved å betale inn kr 200,-
(familiemedlem kr 50,- og utenlandske abonnenter av
Spets nytt kr 125,-) på postgirokonto: 0804 2852598,
Bente Damli, Elgtråkket 134, 1270 Oslo.

Kjøp av jaktprøvere regler og klubbemblem

Jaktprøvere regler (kr 25,-) og klubbemblem i stoff (kr 50,-),
kjøpes ved å betale inn på postgirokonto: 0803 4338133,
Eskil Lorentzen, 1890 Rakkestad. Merk giroen med antall.

REDAKTØREN I FRI UTFOLDELSE

Ja så er det starten på en ny årgang av Spets Nytt, forhåpentligvis av edel kvalitet. Her er det nettopp du kommer inn i bildet, uten akkurat ditt bidrag vil det kun bli en ordinær årgang. Men starten på året har vært rent sjokkerene, det har strømmet på med stoff. Takk til dere som har kommet med bidrag, ingen nevnt, ingen glemt. Spets Nytt skal ved siden av å være et informasjonsledd mellom klubben og medlemmene, også være et kommunikasjonsledd. For å få til kommunikasjon trengs det flere enn en, jo flere, jo mer variert blir kommunikasjonen.

Som lovet i forrige nr. er det Norrbottenspetsen sin tur til å bli viet ti sider med informasjon. Håper artikkelen om Norges første jaktpremierte nobbs vil inspirere flere nobseiere til å stille på jaktprøve. Husk at det er anledning til å gå spredt jaktprøve fram til 28.02.96. Benytt sjansen i vinter, nå som det er lite snø de fleste plasser. Det er ingen grunn til å sitte inne selv om fuglejakta er slutt.

Dette nummeret av Spets Nytt har et variert innhold, med bl.a. et innlegg med bastante påstander (Hvorfor delta på utstilling/jaktprøve). Undertegnede av innlegget har med hensikt vært bastant, for å provosere. I de fleste samlinger av hundefolk er det flere som har sterke meninger om mangt, men det blir som regel med det. Svært få gjør noe for å endre på ting til det mer positive, det blir som regel med sytingen og klagingen om hvor håpløst dumt det meste er.

De fleste kjenner uttrykket "skaphomse", mer ukjent er nok uttrykket "skapsyter". Skapsyter kan være et passende ord på de som sitter hjemme og klager uten å være villig til å komme ut i lyset, og ta i et tak til felles beste. Hvor bra hundemateriell vi får i framtiden avhenger ikke av hvorvidt Hansen eller Olsen er perfekte "hundeforståsegpåere". Viktigere er det at alle spiller på lag mot et felles mål, den optimale halsende fuglehund. Skal dette lykkes er det viktig at hver enkelt krabber ut av skapet og legger fram sine meninger i riktig sammenheng. Det vil si fremmer sine meninger/forslag til utvalg, styre eller årsmøte.

Når jeg først er inne på dette temaet vil jeg oppfordre alle som skal bruke hunden sin i avl om å kontakte avlsrådet, bruk gjerne både det norske og svenske avlsrådet. Det at hunden din ikke tilfredstiller kravene til å få en anbefalt parring er ingen hindring. De to viktigste årsakene til å bruke avlsrådet er: Redusere sjansen for arvelige sykdommer på avkommene og redusere inavlsprosenten. Dette er viktig da en del linjer

forts. side 22

LEDER

Et riktig godt nyttår ønskes til dere alle rundt om i hele landet. Dette er faktisk min første leder, og jeg må si at året som er gått har vært spennende på mange måter.

Vi har hatt et Nordisk samarbeide om felles jaktprøveregler. I begynnelsen av juli møtte deltagere fra alle tre land i Sundsvall, her ble det oppnådd enighet i prinsipp om de nye reglene. Språk og fortolkninger gjør at noe finpusning gjenstår.

Vi hadde ved fjorårets start en noe mager økonomi. Dette har en gruppe "sporty" medlemmer rettet på ved å sitte bingovakt. Dette ga oss vel 13000,- kr i klubbkassa.

Jeg har hevdet de to siste årene at vi avler for få finsk spets valper etter jaktpremierte tisper. Dette har vi kunnet se i 1995. Vi har hatt venteliste på valper hele året. De som avler på ikke jaktpremierte tisper selger valper som varmt hvetebrød.

På finsk spets har vi flere arvlige sykdommer med epilepsi og patella luxasjon som de to alvorligste. Vi får stadig innmeldinger hvert eneste år om nye tilfeller.

Vær derfor ærlig og meld fra til avlsrådet så snart du vet om eller har en hund som viser symptomer på disse sykdommene. Vi vil med dette raskere få kartlagt og bekjempet sykdommene.

Jeg vil til slutt gratulere de tre som tok 1. AK på jaktprøve i 1995, og ønsker resten av medlemmene lykke til på prøver og utstillinger i 1996.

Per M. Korsmo

SAMLING PÅ SKAUEN!

SPESIALUTSTILLING

Nå har du sjansen til å delta på årets største spetsutstilling!

I tilknytning til årsmøtearrangementet avholdes utstilling for finsk spets og norrbotenspets,

søndag 24. mars kl 09.00

Sted: Finnskogen turist og villmarksenter i Solør, Hedmark.

Dommer: Robert Sellevik.

Påmeldingsblankett (*du finner den midt i dette nummer av Spets Nytt*), og påmeldingsavgift sendes:

NSFN, v/ Karin Ruus, Ask gård, 1482 Nittedal

Påmeldingsavgift:

Kr 200,- betales på postgiro 0801 48 52000

påmeldingsfrist: **1. mars**

ÅRSMØTEINNKALLING

Norsk spesialklubb for finsk spets og norrbotenspets innkaller til årsmøte lørdag 23. mars 1996.

Saker som ønskes behandlet på årsmøte må være styret i hende:

senest 1. mars

Evtuelle saker sendes:
NSFN, v/Svein Heggedal
1954 Setskog

NÅ HAR DU SJANSEN!

Benytt anledningen for en hyggelig weekend sammen med andre som deler din interesse for de samme hundene og den spesielle jaktformen. Ta med familien og bli med på årsmøtearrangementet og utstilling. Her er alle like velkommen enten de har noe å lære, eller lære bort.

Har klubben litt hell har vi også et interessant foredrag på lørdag kveld.

Finnskogen turist og villmarksenter ligger i enden av innsjøen Skasen, her er muligheter for ulike aktiviteter, som å kjøre hundespenn, isfiske, gå på ski, kjøre slalom, alt sammen godt tilrettelagt for at du skal ha en opplevelsrik helg.

Som om det ikke er nok, så kommer det en gjeng med interesse for de halsende fuglehundene, for å avholde årsmøte med tilhørende årsmøtemiddag på lørdag og utstilling på søndag.

Tør du la en slik anledning gå fra deg!

FINSK SPETS/NORRBOTTENSPETS

Artikkelene om Finsk Spetsen og Norrbottenspetsen er hentet fra dommerkompendiumene som er brukt på dommerkonferansene NSFN har avholdt. Kompendiumene er skrevet av Tore Strandgård og Risto Tuomainen, stoffet er bearbeidet for bruk i spets nytt.

Under bitt, for Finsk Spets har det sneket seg inn en feil. Det står, tangbitt bedømmes til 2. eventuelt 3. premie i kombinasjon med andre feil. Dette er feil, **tangbitt fører ikke til nedsatt premiegrad.**

Red.

JAKTPRØVEDOMMERE SE HER!

Rettelse: Postadressen til prøvelederen for spredt prøve skal være, 2480 Koppang.

Husk å sende prøveprotokoller til Dag i løpet av uke 10, senest 8. mars 1996.

Jaktprøveutvalget

BEKREFTEDE PARRINGER

Fra avlsrådet, v/Per M. Korsmo.

S24759/89 Lennek Tarja parret 13.01.96 med S38096/88 Int.N.S.UCH Viktor.

S34358/91 Piderihøjdens Kiirja parret 13.12.95 med S21080/87 S UCH Byråsens Nalle.

NORRBOTTENSPETS

Valper selges, Mor: Lauskarets Frøy, 3. AK jaktprøve, 1. UK utstilling.
(Morfar: Åkes Seppo, Mormor: Lauskarets Silva)

Far: Chico, 3. EK jaktprøve, 1. AK og cert på utstilling.
(Farfar: Nalle, Farmor: Tjibas Gittan)

Ventes i første halvdel av februar.

Henvendelse: Jan Jansen, Tlf. 61 32 97 77

NORRBOTTENSPETS

Rasen forsvant på førti-tallet, den var på lik linje som finsk spetsen en ekorn- og fuglehund.

Jegermester Onnefelt som var ekstriørdommer laget sammen med R. B. Samuelsson ny rasestandar. Norrbottenspetsen ble godkjent som egen rase i 1967. Siden da er høyden justert i standaren 2-3 ganger.

KOMMENTAR TIL RASESTANDARDEN

Kroppslengden får kun ubetydelig overskride mankhøyden. Tisper får dog være noe mere rektangulære enn hannhunden. Den skal være kompakt men lett, med velutviklet, passe grov benstamme og muskulatur og ikke være for tung eller spinkel. Kroppskonstitusjonen skal være tørr og gi intrykk av styrke og robusthet.

Norrbottenspetsens karakterdrag skal være typiske spetsunders. Den får ikke være nervøs, sky eller aggressiv mot mennesker, alltfør sløv eller gnedrete. Hund som mentaliteten ikke medgir eller i høy grad vanskliggjør bedømmningen, skal uansett ekstriøre fortjenester tildeles null (0) i premie grad.

Kjønnspreg:

Hundens reisning skal tydelig komme til uttrykk i spensten, de lette bevegelsene og det høytbærene hodet.

Det vesentlige for kjønnspreget hos en hannhund er et kraftig utviklet hode, et stramt framparti, relativt kraftig hals. I forhold til tisper skal hannhunden ha smalere kryss og bekken, kort lend samt en utpreglet muskulatur. Tisper kenneetegnes av bredere kryss og bekken, og et forholdsvis lengre lendeparti. Mankepartiet behøver ikke være nevnt høyt enn krysset, halsen er smalere, hodets linjer mindre markerte og muskulaturen rundere.

Hode:

En tanke lengere, tynnere enn hos Finsk spetsen (FS.). Det skal være kileformet. Høyt ansatte ører, så lange at de dekker øyet når de bøyes framover. Ganske bred over skallen, flatere enn FS., ikke så merket stopp som hos FS.. Skalle og snute like lange.

Norrbottenspetsens ører står mer fram enn på andre spissunder.

Eplehode feil, hodet skal ha flate sider.
Mjuke, ikke helt rettoppstående ører er helt utypisk og utelukker premietildeling på utstilling. Flaggermusører, lange og brede er ikke ønskbart og senker premiegraden.

Snute:

Idealfargen er svart. En hund med klart leverfarget (kjøtt-) neseknapp får ikke tildeles CK - kvalitet. Norrbottenspetsen har kraftigere snuteparti og underkjeve enn FS..

Bitt:

Bittet skal være velutviklet med kraftige hjørntenner som griper inntil hverandre. Tangbitt der over- og underkjevens framtenner møtes spiss mot spiss er en ubetydelig avvikelse fra idealbittet og påvirker ikke premiegraden på utstilling. Et utpreget over- og underbitt senkere premiegraden minst en grad.

Øyne:

Det ikke for store, passelig liggende øyet med tett tilslutende kanter er mest formålstjenelig. Runde øyenåpninger i kombinasjon med framtrede kuløyer, eller rennede øyer er utypiske og virker forstyrende på helhetsinntrykket. Gule eller gulbrunne øyer er ikke ønskelig og senker premiegraden.

Hals:

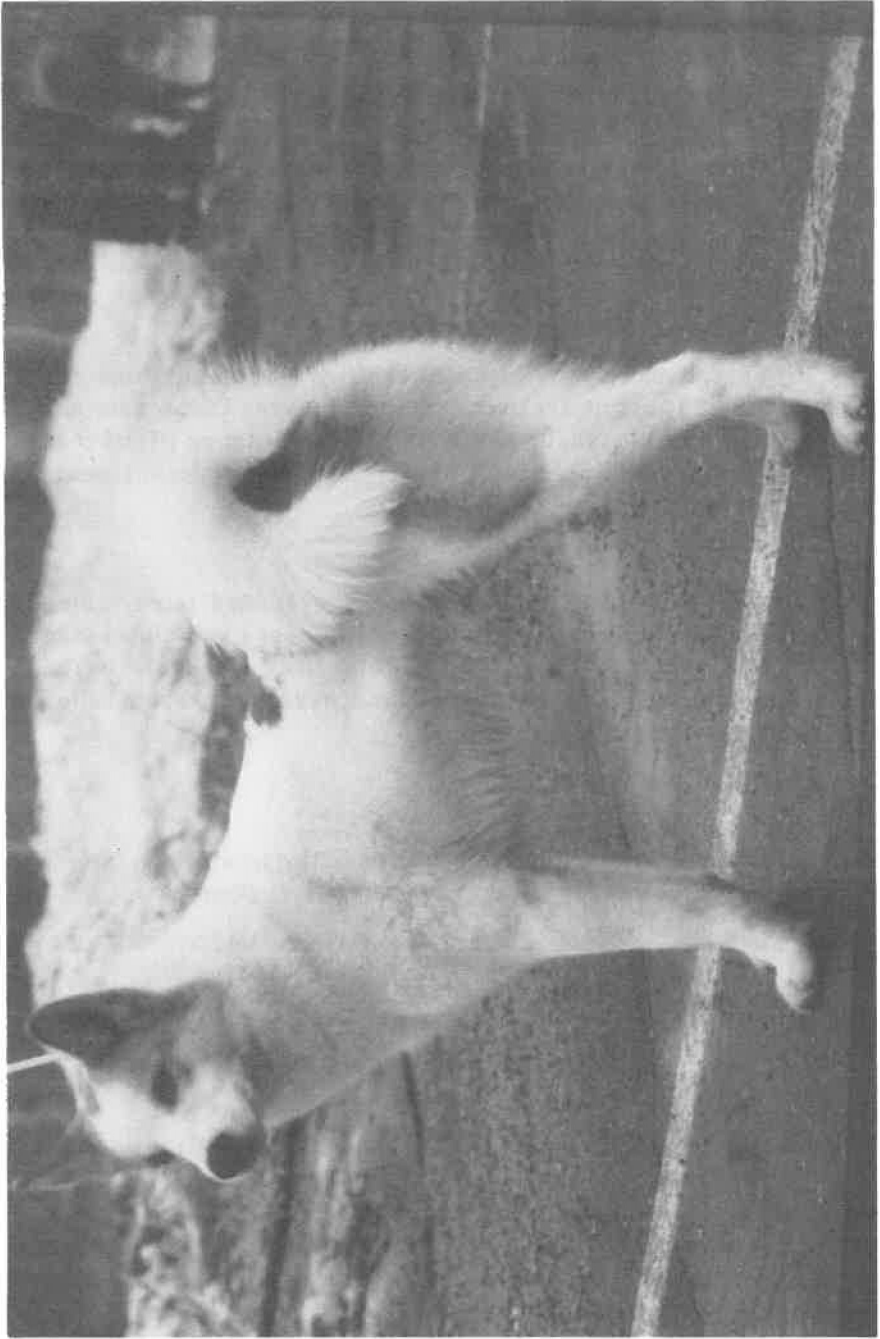
Halsen skal være som på FS.
En ekstremt kort hals virker neddragende på helhetsinntrykket. Spesielt hos hannhunder bør nakkeprofilen være noe velvet (konveks).

Rygg:

Den idielle ryggen er således ikke linjerett, bl.a. fordi mankepartiet er høyere og krysset svakt hellene. Såvel senkt rygg (svairygg eller ettergivende rygg) som oppskytene rygg er feilaktig.

Brystkassen:

En lang brystkasse med de bakre ribben velutviklet gir god plass for lunger og hjerte. Brystkassen framre del skal være så utformet at skulderleddene og armbuene såvel oppifra som framifra sett ligger vel inntrykte i brystsidenes kontur. En tynnformet velvet brystkasse medfører en ikke ønskelig, bred frambensstilling og dette gir dårligere beveglighet og senker premiegraden.

En bra representant for Norrbottenspets

Skuldre:

Skulderbladets helning i sammenheng med den relativt lange mot skulderbladets korrekt vinklede overarmen gir god steglengde i skritt og trav samt er en forutsetning for kraftbesparende elastisitet og utholdenhet i galopp og ved overvinning av terrenghindrer.

Hale:

Ønskes som hos (FS.), men slåes ikke så hardt ned på som hos FS.. Ettersom et av spetsenes viktigste kjennetegn er en ringlet hale, må norrbottpetsen ved bedømmning ved noen tilfelle bære halen ringlet, ellers kan den ikke premieres. Om halehårene er veldig lange og ikke opprettstående, utsluttes hunden fra premie på utstilling.

Pels:

Kort, grov omtrent som hos gråhund. Tett, bra med bunnull og stikkelhår. Grunnfarge hvit med tegninger.

Et mykt, lokkaktig eller for lange dekkhår samtidig manglende bunnull (åpen pels) er synnerlig ufordelaktig for norrbottpetsen som jakthund og virker neddragende på helhetsinntrykket. Mindre avvikelser senker premiegraden men større avvikelser utestenger hunden fra premie.

Ens-fargede hunder (selv hvite) er mindre ønskelig. For den idealfargede hunden foredras at den hvite fargeandelen dominerer.

Kroppsmasse:

Som en allmen rettesnor for norrbottpetsens kroppskonstitusjon (masse) kan følgende vekter være til veiledning: for hunder av idealhøyde og normal kondisjon er vekten 12 kilo eller noe over, for tisper ca. 10 kilo.

Vanlige feil:

Rasetypen har i den seneste tiden blitt mer enhetligere: spesielt fargen og mankehøyden. Dagens beste hunder gir dog ennå kun en antydning om den idealhund som rasbeskrivningen beskriver. De vanligste typfeilene er en spinkel og langstrakt kroppsform, litt spinkelt og snipig hode, med dårlig kjønnspreget, for dårlig markert panneavsats, kulet panne, snipig og smalt og kort neseparti (dverghundliknede hode). Spinkel, svak benstamme og muskulatur samt manglende vinkler er også veldig vanlige feil. Brystmuskulaturen er ofte uutviklet, vilket gjør at skulderen og overarmen får ustabil posisjon, armbuene blir utstående. Mentalitetsfeil bl.a. skyhet og aggressivitet er relativt vanlig.

Disse oppramsede mangler er ofte forekommende og besverlige og bør derfor spesielt kontrolleres.

Fargen er ikke lengere noe problem, for hvitbrokete hunder med idealtegninger blir alt vanligere.

Mankehøyden:

Høyde 45 cm. Avvik skal inn i dommerkritikken, om hvorfor det trekkes 1 premiegrad.

Størrelsen må kontrolleres bedre enn tidligere. For hannhunder gjelder idealhøyden 45 cm. Om mankhøyden overskrider 47 cm senkes premigraden minst en grad og hunder over 49 cm utestenges fra premie. Tispers idealhøyde er 42 cm. Om mankhøyden overskrider 44 cm senkes premigraden. Tisper over 46 cm premieres ikke.

Norrbottenspetsen er under oppbygging etter katarakten og vil ikke i Sverige bli bedømt like hardt som Finsk Spets, der det er mer materiale å velge blandt.

Kända fall av PRA

Sex norrbottenspetsar är registrerade i Kennelklubbens register med ögonsjukdomen PRA.

S 63008/82	Joker	F: S 64454/79 Pellop. M: S 00344/76 Sessan
S 21706/86	Max	F: S 61616/80 Trolle. M: S 22015/84 Hazel
S 29831/81	Pasquinel	F: S 08043/76 Åkes Rulle. M: 37225/78 Nåbsens Teja
S 36487/84	Tanja	F: S 55680/80 Jokki. M: S 44293/79 Varja
S 22648/88	Kvickhems Salka	F: S 60392/85 Puck. M: S 33037/82 Sunna
S 29083/92	Tussa	F: S 25671/89 Pilo. M: S 29985/88 Vitbergets Sussi

PRA HOS NORRBOTTENSPEETS

Tekst: Ewert Lundstrøm

Hentet fra: Ståndskall

For de fleste lesere av Ståndskall er det vel ved kjent at det ved øylysning av norrbottenspetser under senere år er oppdaget et antall tilfeller av PRA. Eksakt handler det om seks (6) konstanterte tilfeller, med sikkerhet. Dessuten kan det antas at det finnes hunder som har blitt blinde på grunn av PRA, men som aldri ble undersøkt for å fastsette årsaken til blindheten.

Det er veldig ulykkelig at en ny arvelig sykdom gjør sin entre på scenen nå når katarakten kan sies å være i det nærmeste bekjempet. Men vi får se det positive i at bekjempingsprogrammet som ble fastsatt mot katarakten samtidig har gjort at PRA-tilfellene ble oppdaget tidlig. Det vil si innen skjulkdomen har rukket å få stor og allmenn spredning.

Hva er da PRA?

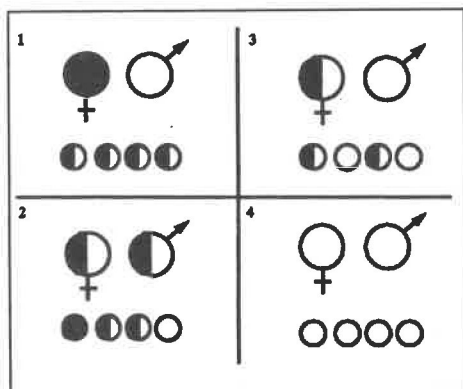
Progressiv retial atrofi er en arvelig øyesykdom som medfører at netthinnen i begge øynene successivt "førtvinar". Hunden blir blind etter kortere eller lengere tid. PRA forekommer i to former, generell og sentral. Den generelle formen av PRA begynner i den ytre, periferi delen av netthinnen og første symptom er som regel at hunden begynner å se dårligere i mørket. Den blir "nattblind". Etter vært kommer netthinneførtviningen nærmere sentrum ved synsnerven, og hunden blir da helt blind. Netthinnen reagerer heltatt ikke på lys og hunden har stadig utvidede pupiller.

Den sentrale formen av PRA (CPRA) er en sjeldenhet i Sverige og (Norge?). Som navnet antyder er forandringene i netthinnen lokalisert til den sentrale delen nærmest synsnerven. Hunder som får CPRA blir ikke alltid helt blinde.

Verken generell eller sentral PRA kan forhindres eller behandles på noe sett. Begge formene er arvelige. Generell PRA har en regelbunden, recessiv arvegang, dvs. begge foreldrene har nedarvet anlegget. De kan selv være symptomfrie men er anleggsbærere. Arvegangen ved CPRA er ikke helt utredet, men dominant nedarving mistenkes. (Kilde: Store Hundeboken)

PRA er altså et recessivt anlegg. Det innebærer at anlegget kan bæres av en hund uten at den blir syk, om den bare har fått anlegget fra en av foreldrene. Har hunden derimot fått anlegget fra begge foreldrene bryter sykdommen ut, vanligvis mellom 2,5 til 6 års alderen.

Theoretisk kan anleggsspredningen illustreres på følgende vis:

I det første eksemplet (øverst venstre) har den ene av foreldrene PRA, dvs. foreldren har fått anlegget fra begge sine foreldre. Den andre er helt fri fra anlegget. Resultatet i et kull med fire valper blir da alle valpene i kullet anleggssbærere av PRA, men ingen kommer til å bli syke.

I det andre eksemplet (nederst venstre) bærer begge foreldrene anlegget, som de har fått fra den ene av sine foreldre, men ingen av dem kommer til å utvikle PRA. Det teoretiske resultatet i et kull med fire valper blir da at en valp kommer til å utvikle PRA, to kommer til å bære anlegget uten å utvikle PRA og en valp kommer til å være helt fri fra anlegget.

Det tredje eksemplet (øverst høyre) viser at om den ene foreldren bærer PRA-anlegget uten å utvikle sykdommen og den andre er helt fri fra anlegget blir det teoretiske resultatet i et kull med fire valper at to blir anleggssbærere uten å utvikle sykdommen og to blir helt fri fra anlegget. I det omvendte tilfellet, at en av foreldrene utvikler PRA og den andre er anleggssbærer kommer to av avkommene til å utvikle PRA og to vil bli bære av anlegget.

Det fjerde eksemplet (nederst høyre) viser det selvsagte at om begge foreldrene er helt fri fra anlegget blir heller ingen av avkommene anleggssbærere. Omvendt gjelder da også at om begge foreldrene bærer på anlegget som innebærer at de kommer til å utvikle PRA, kommer alle avkommene i denne kombinasjonen til å utvikle sykdommen.

De første og fjerde eksemplet er de eneste der vi med sikkerhet kan forutsi resultatet. I de øvrige to tilfellene finnes det også tilfeldigheter med i bildet, som gjør resultatet teoretisk.

Hvilke konklusjoner kan vi trekke av denne teorien

1. -Forsatt øyelysing av alle hunder (haner og tisper) som skal brukes i avl, er en nødvendighet, hvilket for øvrig sikkeres gjennom en skjerpning av tilgjengelig bekjempingsprogram mot øyesykdomer i rasen.

2. -Alle hunder som har utviklet PRA utelukkes fra avl.

3. -Foreldre til hunder som har utviklet PRA utelukkes fra avl.

4. -Avkom etter hund som har utviklet PRA utelukkes fra avl.

5. -Hel eller halvsøsken til hund som har utviklet PRA anvendes med stor forsiktighet, dvs. kun jaktlig veldig bra individer kan/får anvendes i vidre avl og valget av "partner" må gjøres blandt så garantert anleggsfrie hunder som mulig.

6. -Jo flere hunder som øyenlyses, destod større mulighet er det til å få et tydelig bilde av hvilke linjer som kan føre med seg anlegget og hvilke som kan utelukkes. De kjente PRA-tilfellene er for få i antall til at man med sikkerhet skal kunne fastsette hvordan anlegget er spredt i rasen.

7. -Vi kommer for all framtid at få leve med PRA-problematiken, men gjennom informasjon, opplæring og avlsstyring begrense spredningen av PRA.

Av ovenstående påstår jeg at det ikke finnes noen grunn til panikk på grunn av de PRA-tilfellene som foreløpig er oppdaget. Men vi har fått ytterlige en alvorlig faktor som vi hele tiden må regne med i det fortsatte arbeidet med å utvikle norrbottenspeten til en ennu bedre halsende fuglehund, samtidig som vi vil beholde den sunnhet som i alt annet preger rasen.

Vi er mange som har falt for norrbottenspetsen som jaktkamerat og familiemedlem! Om vi hver og en bidrar med hva vi kan for at forsøke å stoppe spredning av PRA, til eksempel gjennom å ta hunden til øyelysing selv om den ikke er tenkt brukt i avl, har vi gode sjanser til å begrense spredningen.

NORGES FØRSTE JAKTPREMIERTE NORRBOTTENSPETS

Tekst & Foto: Roy Nilsen

Søndag 7. januar var Spets Nytt's utskremte medarbeider en tur til Gran, på Hadeland. Formålet med turen var å hilse på Norges første jaktpremierte Norrbottenspets og eieren, Jan Jansen.

Det er noen år siden Jan fattet interesse for jaktformen, jakt med halsende fuglehund. Det var et resultat av at han ble lei av å fly beina av seg for og finne en stående Engelsk setter i de store "Hadelanske" skoger.

Jan tok derfor kontakt med Norsk Kennel Klub og ble henvist til NSFN. Videre gikk veien til Rune Vesterbukt, avlsrådsrepresentant for Norrbottenspets. Valg av Nobs framfor Finsk Spets begrunner Jan med ønsket om en hund med mildere gemytt enn Finsk Spetsen. Medvirkende til valg av Nobs var også det at rasen har liten utbredelse i Norge. Jan så en utfordring i det og kanskje kunne være med på å bringe framgang i en liten rase.

Våren 1992 gikk turen Nordover for å hente Nobsen, Lauskarets Frøy. Det ble en lang tur, med blant annet et møte med den Nord-Norske teleløsningen på en bløøt gårdsvei. Subaruen fikk seg en svømmetur som endte bukfast med alle fire hjul svevende i bunnløs gjørme. Med litt hjelp kom da Subaruen løs og Frøy endte på Jaren i Gran kommune. Nå skulle skogsfuglen på Hadeland "temmes".

Nå tre år senere er Frøy ei trivelig Norrbottenspets tisper som gjerne vil ligge på fanget når det kommer besøk. Det er litt uvant når man er vant til Finsk Spetser som prøver etter beste evne å jage alle besøkende, lenge før de har rukket over dørstokken.

Det trivielle er fort glemt når det bærer til skogs. Det er nok at Jan svinger inn på en skogsbilvei, da vekkes jaktiveren. Jaktiver er noe spetsrasene er kjent for. Noe en liten historie kan illustrere. En gang Jan skulle ut å reise fikk han en bekjent til å passe Frøy. Lørdag formiddag var denne bekjente og hans frue på tur i Jevnaker sentrum, med Frøy i flexiband. Det var noe Frøy viste å benytte seg av. Brått bar det inn i et portrom, gått takk i ei due og riste livet ut av den så fjøra føyk. Til stor fornøyelse for Frøy og pinlig fortvilelse for "barnevaktene".

Lauskarets Frøy

Om fire uker blir det forhåpentligvis flere Nobser på Jaren, Frøy var i Sverige til parring for fire uker siden. Jan kan fortelle at parringen har gått gjennom både det norske og svenske avlsrådet. Begge foreldrene er øyenlyst og erklært frie fra katarakt og PRA

Av utstillings- og jaktprøveresultater kan Frøy vise til en 1. UK på utstilling og en 3. AK på jaktprøve. Frøy har bare en start på jaktprøve, men det blir nok flere. Til slutt legger Jan til at han aldri har angret på at det ble Norrbottenspets, når Engelsk setteren skulle byttes ut. Det blir nok en ny Nobs når tiden er inne for det.

Undertegnede ønsker Jan og Frøy lykke til med ventende valper og framtidige jaktprøvestarter, skitt jakt.

Det er ikke "bare, bare" å være utskremt medarbeider fra Spets Nytt, etter endt oppdrag var det å sette seg i bilen for hjemreise. Men hva i f..n, her lukter det møkk. På med lyset, en av fidoene har fått sprutbæsj og prøvd etter beste evne å sprøytelakkere bilen innvendig. Pytt, pytt sann, hva er litt hundebæsj for en ex.drosjesjåfør. Ingen grunn til å banke livet ut av stakkaren. Den uheldige har sikkert lidd nok. Men mottoet får være, ha alltid rikelig med papirtørk i bilen. Resten ordnes med en omgang konsentrert "Atrax" og skylling med klorvann, dermed er bilen ren som ny.

BETRAKTNINGER FRA EN EKSTRIØRDOMMER

Etter utgivelsen av Spets Nytt nr. 4 - 95 fikk jeg en telefon fra Per Herset (ekstriørdommer), hvor han takket for en interessant artikkel om rasestandaren på Finsk Spets. Herset påpekte at det var en feil under kommentaren til bittet (se rettelse annet sted i bladet). Vi hadde en lengre samtale om egenskapene og funksjonelliteten til Finsk Spesten. Det var en lærerik samtale for redaktøren. I forbindelse med telefonsamtalen har jeg mottatt et brev og kommentarene for Finsk Spets og Norrbottenspets. Jeg gjengir brevet i sin helhet, da det er av allmen interesse.

Viser til telefonsamtale vedrørende standaren på Finsk Spets. Det er jo slik at det er hjemlandet som bestemmer standaren på hundene. Finsk Spets er jo Finlands nasjonalhund, og den Finske Kennelklubben (Suomen Kennlliitto) som bestemmer standaren, med kommentarer til rasen. Dette må vi dommere som dømmer rasen respektere og forholde oss til.

Norsk Spesialklubb for Finsk Spets og Norrbottenspets har vært meget flinke til å avholde kurs og seminar for dommere som dømmer rasen. Det har stor betydning for å få en mest mulig likeartet bedømmelse. Dette vil jeg gi klubben honnør for, og er et eksempel til etterfølgelse.

Dommerne har på sin side ikke vært like flinke til å møte opp, for å tilegne seg kunnskaper om rasene, etter mitt skjønn. Dette vil i praksis gi noe ulik bedømmelse.

Undertegnede har vært med på to av klubbens seminarer og samlinger. Det første hadde vi på Flisa i Åsnes. Her hadde vi den meget dyktige hunddommer Tore Strandgård fra Nord-Sverige som kursleder og instruktør. Kurset var meget lærerikt, og ga den enkelte dommer svært mye.

Kurs nr. 2 ble holdt i NKK's lokaler i Oslo, hvor den kjente finske dommer Risto Tuomainen foreleste. Dette seminaret var også meget lærerikt, på tross av noe språkproblemer. Etter kurset kom det en forandring på bedømmelse av bittet, som ikke er i overensstemmelse med den finske kommentaren. Årsaken til dette er ukjent for meg. Kan det være spåkproblemer, eller er det en norsk dommer med tilknytning til "gråhundsektoren" som har hatt påvirkning? Kommentaren til bittet virker som det er tatt rett ut av kommentarene for standaren for Norsk Elghund, grå.

forts side 30

FINSK SPETS

g jaktprøve arrangert av NSFN

Jaktprøve Anm.nr Kat.nr
____ / ____ 19 ____

Jaktprøve

Champion kl. Nuch Åpen kl.

Utsøst klasse Elite kl.

Spredretter kl.

Siste vaksinerings dato:

____ / ____ 19 ____

Reg.nr _____

Reg.nr _____

nr. _____

Tlf. _____

Adr. _____

Høyeste premiering _____

oppnådd i år _____

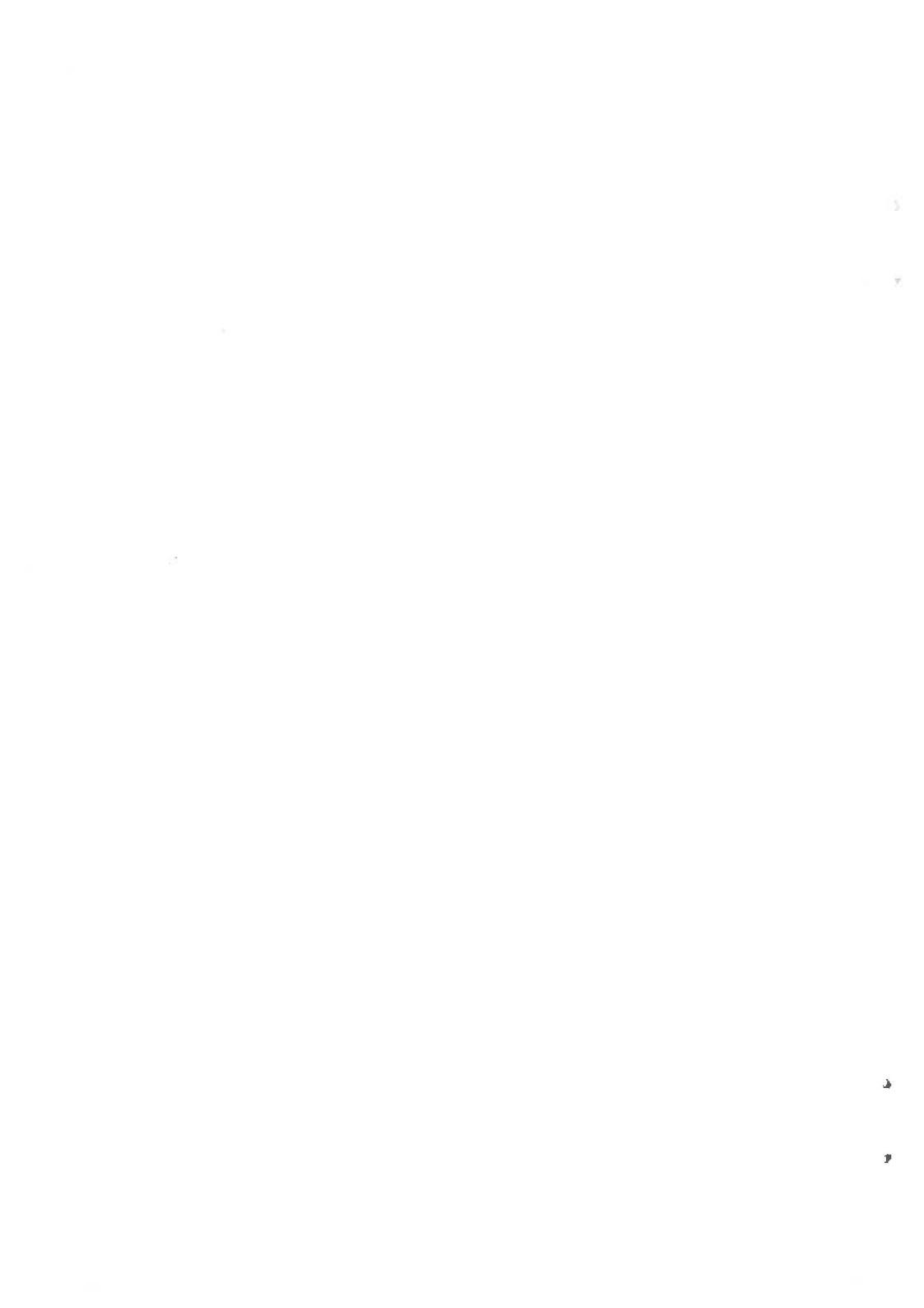
Høyeste premiering _____

oppnådd i år _____

dato sted dommer

Ønsker å bli medlem

dato _____

HUND DØD AV SJOKOLADE!

Kilde: KOBUK forum, høst 1995

Gir du hunden din sjokolade, les videre. Det kan spare livet til hunden din. Hunder er svært sensitive for en kjemikalegruppe med navnet metyll xanthin. Koffein og teboromin er medlemmer av denne gruppen. Sistnevnte forekommer i kakao (sjokolade).

Hunder kan ikke omgjøre metyll xanthin til energi og skille det ut i avføringen like effektivt som mennesker. Stoffene er ni ganger så lenge i kroppen til hunder enn i forhold til hos mennesker.

Hos hunder tas stoffene opp av leveren, overføres via gallen til tarmen, for deretter å omforme det til originale metyll xanthin stoffet. Deretter går det en ny runde, hvilket gjentas flere ganger. I stedet for å kvitte seg med stoffene, forsetter hunden å forgifte seg selv om og om igjen.

Dødelig dose av lys melkesjokolade er 56,7 gram pr. kg. kroppsvekt. For en spets som veier 10 kg vil det være dødelig å spise 567 gram melkesjokolade.

Nok til å ta livet av to spetser

Mørk kokesjokolade er 10 ganger mer dødelig. Spiser samme spetsen 56,7 gram mørk kokesjokolade vil det være dødelig. Symtomer på metyll xanthin forgiftning inkluderer oppstøt, oppkast, hyperaktivitet, rastløshet, hypersensitivitet ved berøring (hunden hopper), hurtig hjertebank og pust, manglende kontroll over benmuskler og muskelskjelving.

Symptomene vil gjenta seg i intervaller, for til slutt å tilføre hunden en generell svakhet, koma og til slutt døden på grunn av hjertekomplikasjoner.

Hvis hunden din blir forgiftet av sjokolade bør du umiddelbart oppsøke veterinær. Det finnes metoder for å absorbere giften fra hundens mage. Det å gi hunden en liten sjokoladebit vil ikke medføre store problemer isolert sett. Men det vil være en tragisk feil å lære hunden og like sjokolade. En hund alene i et hus med en stor konfekteske kan følge sin nese for godsaker, og spise opp hele innholdet. Følgene kan bli katastrofale, og overskriften "Hund død av sjokolade", kan bli en realitet. Ikke la det skje, lær ikke hunden din og like sjokolade.

forts fra side 5

nedarver forskjellige sykdommer, og enkelte linjer har for høy inavlsprosent.

Dessverre finnes det oppdrettere som avler på individer som nedarver arvelige sykdommer, selv etter at det er konstantert at de nedarver slike sykdommer. Valpekjøpere som handler valp av disse oppdretterne gjør både seg selv og rasen en bjørnetjeneste. Beste måten å stoppe disse på er og ikke handle valp av dem. Jo mer kritiske valpekjøperene er, dessto større sjanse er det for framgang i en hunderase. Etterspørselen etter valper regulerer ikke bare prisen, men også kvaliteten. Kjøper alle Lada blir det få Mercedeser på veien.

Det er mangt man kunne utfolde seg i men det kan være kjekt å spare noe til en senere anledning. Redaktøren har som nyttårsforsett for Spets Nytt at ting som skjer i klubbens kulisser bør informeres bedre i medlemsbladet. Til dette trengs det hjelp av de forskjellige utvalg, komiteer og styre.

ID-MERKING!

Brev fra Norsk Kennel Klub (NKK), til Direktoratet for Naturforvaltning (DN).

NKK viser til mottatt kopi av rundskriv til fylkesmenn og kommuner, datert 8. mai. Det angis her at bruk av microchips ved ID-merking nå er godkjent.

Dette har som sådan medført endel praktiske problemer da det på grunn av manglende distribusjon/spredning av såkalte "scannere" til avlesning ikke er mulig å gjennomføre kontroll av ID-merkingen slik forskriftene angir.

Vi har også oppfattet det slik fra andre fagmiljøer at en godkjennelse av en internasjonal standard for microchips er nært forestående, men at denne vil bli noe avvikende fra den som benyttes i dag, slik at det ikke synes formålstjenlig å gå til anskaffelse av et større antall scannere nå, men avvente dette til standard er klar og scannere til bruk i henhold til denne foreligger (et separat spørsmål da vil og være antall og kostnad). Dagens problemer må følgelig løses ut fra foreliggende muligheter, og vi vil derfor be DN som overordnet instans gi retningslinjer her.

Ut fra de erfaringer vi sitter med, finner vi dog å forstå at problemet inntil videre bør kunne løses ved at hundeeier ved fremstilling til prøver osv., medbringer dokumentasjon for utført ID-merking med microchips i form av utstedt "ID-kort" eller avgir en egenerklæring på at at så er gjort og at den hund som framstilles er korrekt.

Slike egenerklæringer benyttes i de aller fleste andre forhold som organiseres innunder NKK og burde, slik vi oppfatter det, gi god nok sikkerhet bl.a. fordi det kan gjennomføres tilfeldige stikkprøver osv..

Vi tillater oss å be om ett snarlig svar da årets prøvesesong allerede er godt i gang.

Vennlig hilsen Norsk Kennel klub
Ole - Arild Fosmo, generalsekretær

NSFN vil fremdeles anbefale medlemmene å benytte øre-tatovering en tid framover. Inntil avlesningsmulighetene blir bedre.

P. M. K.

FINSK MESTERSKAP FOR HALSENDE FUGLEHUNDER 1995

Mester -95

	JYRKKAKALLIO JAKI	73 poeng	2. EK
	Arvo Hurskainen, Lahti	(Nordisk mester 1994)	
2	KORPIMETSON EKU	72 poeng	2. EK
	Jukka Isoviita, Oulu		
3	HAKOJEN SARA	71 poeng	2. EK
	Erkki Olsson, Karkkila		
4	TESSA	70 poeng	2. EK
	Gøran Granlund, Yttermark		
5	REISSUMIEHEN SUSSU	62 poeng	3. EK
	Sakari Ahonen, Paakkila		
6	RAITA-AHON JERI	61 poeng	3. EK
	Olof Barlund, Valko		
7	BJARMIAN RETU	59 poeng	3. EK
	Kari Salmela, Ranua		
8	TYTTI	58 poeng	3. EK
	Tuula Lukkari, Kajaani		
9	KIPAKKA LOTTA	55 poeng	3. EK
	Saila Salminen, Valkeakoski		
10	NETTA	54 poeng	3. EK
	Pirjo ja Jari Appelgren, kuhmo		
11	KIMI	53 poeng	3. EK
	Tauno Ketola, Ikaalinen		
12	PEKONLAHEN NIKU	48 poeng	-
	Paavo Massinen, Kallistahti		
13	PYSTARIN HEPPU	38 poeng	-
	Pertti Karhapaa, Kulho		

NSFN gratulerer Arvo Hurskainen og Jyrkkakallio Jaki med mesterskap tittelen.

SSF's SKALLKUNGTEVLING 1995

Skallkung -95

	RAHAN TAIKO	74 poeng	2. EK
	Rolf Eriksson, Bureå		
2	KERO	71 poeng	2. EK
	Rolf Olsson, Jokkmokk		
3	ANNUNDS PAIVI	70 poeng	2. EK
	Kent Skøld, Riddarhyttan		
4	BLANKSVEDJANS CODY	70 poeng	2. EK
	Bo Norberg, Matfors		
5	RONJA	68 poeng	2. EK
	Dan Axelsson, Sveg		
6	FRIESGÅRDENS TIKKA	60 poeng	2. EK
	Roger Hedlund, Østersund		
7	RICK	56 poeng	3. EK
	Agne Larsson, Gallivare		
8	BARJAS SISU	55 poeng	3. EK
	P. O. Eriksson, Lycksele		
9	KOLGÅRDENS LORD	53 poeng	3. EK
	Sven Erik Åslund, Vilhelmina		
10	MALMBACKENS MIKKO	12 + 34	-
	Kjell Pettersson, Torpshammar		
11	RAHAN NIPPO	12 + 32	-
	Ulf Jonsson, Backe		
12	TAPION KIRRE	31 + 13	-
	Leif Øhgren, Storuman		
13	ANUNDS LISSU	14 + 12	-
	Roland Fors, Vasterås		
14	AKKE	9 + 12	-
	Tomas Rutfors, Gammelstad		
Upl/Avb	KOLÅSENS RAMONA	26 + Avb	-
	Torbjørn Røstlund		

NSFN gratulerer Rolf Eriksson og Rahan Taiko med tittelen skallkung 1995.

HARAN SKVATT UT FRA "HUKA" SI

Her kommer ei artig historie fra Olav Eriksrød, Skien. Olav kommer med historia si uten å ha vært utfordra. Håper dette kan være en utfordring for flere medlemmer til og komme med ei historie, den trenger ikke være sann en gang. Grip pennen fatt før du bobler over av skrivelyst.

Tekst: Olav Eriksrød

En dag jeg var ute på jakt med den snart 5 år gamle finsk spetsen min, Higo, skjedde følgende historie som jeg her vil dele med leserene av Spets Nytt.

Det var fine forhold, med gråvær, vindstille og 10 cm nysnø. Higo var ivrig og søket gikk bra. Etter en halv times tid hørte jeg en fugl som lettet, og straks etter lød losen for fult. Jeg "stilla" etter så fort og stille jeg kunne. Etter ca. 100 m så jeg Higo under noen store furuer. Jeg stod nå bak ei gran ca. 25 m fra Higo, og speida opp mot furuene i håp om å få se fuglen.

Haran skvatt ut av "huka" si

Mens jeg stod der, skvatt det ut en hare fra "huka" si. Den satt under ei granbuske mellom meg og Higo. Haren satte full fart oppover lia. Higo oppdaget selvfølgelig haren og satte etter i full los. Jeg ble stående urørlig bak grana, for jeg trodde fremdeles fuglen satt i furua. Jeg håpet iallfall det. Jeg hadde også et lite håp om at Higo snart kom tilbake.

Tilbake til "lostreet"

Ganske riktig, etter 8 minutter kom han tilbake på spora. Higo lukta nå litt rundt i "harehuka" og så dro han bort til furuklynga. Der kikka han opp mot der fuglen satt og ga fra seg noen prøvende bjeff. Fuglen svarte med litt kakling og dermed ble det en intens los. Etter et par minutter syntes orrhanen det fikk være nok, han kasta seg på vingene og berga livet. Igjen stod Higo og jeg med en artig jaktoplevelse rikere.

JULEHARE & JANUARTIUR

Tekst: Eirik Krogstad

Det er sikkert ikke få jegere som har sittet og bladd seg gjennom svenske jaktblader og lest artikler som skildrer jakt etter julehare og toppjakt etter tiur og orrhane i januar. Undertegnede kan bekrefte at misunnelsen overfor broderfolket har kommet snikende i romjula når knallvær og kjempeføre har lokket en ut i skogen. Men takket være et stivbeint norsk regelverk har det blitt med bare drømmen. Hva gjør man i romjula? Såkalte "familietragedier" med fetende mat og godt drikke, vel... hyggelig nok, men mange har også fri i denne perioden, og en jakttur kunne også hjelpe til med å lette på trykket fra diverse kaloriformer som truer med å legge seg på sidebena. Men dette er altså vi nordmenn nødt til å lese om i svensk lektyre, og jeg spør; Hva ligger til grunn for en slik lov?

Det er jo ikke bare romjula som ligger på som en brems, men også påsken. Både bever og gaupe er jaktbart, og dette er flere verdifulle dager tapt for gaupejegerene som ønsker å få regulert sin lokale gaupebestand. Det er tross alt ikke bare å gå ut i skogen å skyte ei gaupe. Det ligger mye tid og forberedelser til grunn.

Men hva kan vi gjøre? Undertegnede tok irritasjonen til etterretning og skrev brev til miljøverndepartementet for kanskje å få noen svar på hvorfor ikke vi kan ha samme rettighetene som svenske jegere, og hvis ingen har gjort dette før meg, hvilket jeg sterkt betviler, går det kanskje ann å få igang en debatt om dette. Riflejakt på skogdfugl fikk man jo igang etter mye om og men.

I mitt brev til miljøverndepartementet la jeg til grunn at norske myndigheter i stor grad ser på erfaringer svenskene har gjort i lignende tilfeller før de tar en beslutning, så hvorfor ikke gjøre det samme nå? Der bort er det jo tradisjon med f.eks. juleharen, og bestanden av fugl vil ikke ta noe skade av at det bedrives jakt også ut januar måned i Norge, dessuten er brunfuglen fredet under denne perioden. Vel hva svarte Miljøverndepartementet på min henvendelse?

Svarbrev gjengis i sin helhet her:

Miljøverndepartementet viser til Deres brev av 6. desember 1995 vedrørende et ønske om at jakt skal bli tillatt i romjulen og påsken.

Viltlovens §10 forbyr jakt i tiden 24.12 - 31.12 og på langfredag, påskeaften og første påskedag. Miljøverndepartementet vil vise til at

gjeldene jule- og påskefredning er en veletablert skikk med stor sympati i den norske befolkningen.

Vidre er departementet av den oppfatningen at romjuls- og påskefredning ikke representerer noen urimelig begrensning i prinsippene om en bærekraftig resursutnyttelse og muligheter for jakt som en positiv fritidsbeskjeftigelse.

Departementet anser det derfor ikke ønskelig å gå inn for noen endring av villtlovens §10.

Med hilsen

*Pål Vidar Sollie e.f.
Prosjektleder*

Kopi: Statsråden

Hallejua og amen!

Her er det tydelig at folket med korset om halsen og bibelen under armen har satt sitt tydelige preg på norsk politikk.

Legg også merke til kommentaren:sitat:- "...en veletablert skikk med stor sympati i den norske befolkningen." sitat slutt.

I mitt brev presiserte jeg at de som måtte ønske det skulle ha anledning til å jakte under helligdagene, og de som ville holde dagene hellige holdt seg hjemme, enkelt og greit. Men nei... inngrodde lover og regler hinsides all fornuft er det ikke enkelt å gjøre noe med. Ikke for oss vanlige dødlige ihvertfall, men kanskje hvis det er mange nok som tar affære. Så en oppfordring til dere som vil jakte også under fridagene mellom jul og nyttår, i påsken og vil ha jakt på "januartiur"; send brev og mas litt på Miljøverndepartementet, Postboks 8013 dep., 0030 Oslo

Med tiden kanskje det vil gi resultat.. hvem vet?

DET ER PRISVERDIG AT NOEN GIDDER Å TA LITT INITIATIV, SÅ HER ER DET BARE FOR DE SOM ER MISFORNØYD MED TINGENES TILSTAND Å FØLGE OPPFORDRINGEN. MEN HUSK, **BRUK RIKTIG BREVARK**. SKAL EN SLIK HENVENDELSE SENDES FRA NSFN MÅ DEN STYREBEHANDLES FØRST. LYKKE TIL I KAMPEN MED Å FÅ OPPHEVET JULE- OG PASKEFREDNINGEN, SOM KORVALD-REGJERINGEN FIKK STELT I STAND.

RED.

GRAVING AV SKOGSFUGL

Tekst: Roy Nilsen

Graving av kjøtt er en eldgammel måte å konservere kjøtt på. Graving øker ikke holdbarheten, kjøttet bør betraktes og behandles som ferskt etter gravingsprosessen. I gamle dager var det ikke vanlig å spise ferskt kjøtt, det ble betraktet som usunt og lite drøyt. Før vi fikk kunnskap om saltets virkning på kroppen skulle all mat saltbehandles på forskjellige måter. Saltet ble sett på som viktig for å opprettholde en sunn helse. Spiste man ikke salt mat ville man tørke ut, og gå bortapt. "Så feil kunne de gamle ta".

Til graving av skogsfugl opp til røys størrelse trenger man følgende:

To spiseskjeer salt

-----"----- sukker

Halv teskje pepper

2 - 4 cl. gin, eller annet brennevin etter smak

I tillegg kan man bruke dill eller andre krydderier etter smak og ønske.

Framgangsmåte:

Først må man skjære ut bryststykkene på røya, fjerne hinner, blod og eventuelle ødelagt kjøtt av skuddet. Bryststykkene vaskes og tørkes godt. Det er viktig med god renslighet, kjøttet kan med fordel ha vært frosset før graving. Slik at eventuelle bakterier er drept.

Man blander salt, sukker og pepper (er det ønskelig kan man blande inn eventuelle andre krydderier). Så tager man et rent fat og strør på et jevnt lag av salt - sukkerblandingen. Nå legges det ene bryststykket på fatet med yttersiden ned. Strør et nytt lag med salt - sukkerblandingen over bryststykket, det andre bryststykket legges oppå det første med yttersiden opp. Nå er det tid for ginen, den skal helles over bryststykkene, forsiktig. Er det ønskelig kan man ha en dramm i reserve som helles i "oppratøren", ingen betingelse for et vellykket resultat. Tilslutt strøs det et lag av salt - sukkerblandingen over det hele.

Før bryststykkene settes til gravning dekker man til med plastfolie og legger over en passelig vekt (uåpnet melkekartong f.eks.). Fatet settes så inn i kjøleskapet hvor det skal stå et døgn. Etter et døgn skal bryststykkene snus, før et nytt døgn i kjøleskapet. Når det har gått to døgn er kjøttet klart til fortæring.

Kjøttet egner seg godt som forrett, servert med mørkt brød, flattbrød eller loff. Litt grønt kan også være godt ved siden av. Til drikke vil jeg anbefale øl og akevitt, for de som drikker slikt.

Det er ikke nødvendig å tilsette gin eller annet brennevin, men jeg synes gin gir en fin smak på kjøttet. Når det gjelder krydder til smakstilsetning er det bare fantasien som setter grenser. Men vær forsiktig med krydder så du ikke ødelegger viltsmaken.

Det som er viktig er salt og sukkeret, uten det blir det ingen gravingsprosses men forråtnelse. Saltet og sukkeret trekker ut fuktighet av kjøttet og forhindrer at bakterier trives. Ønsker man å grave andre typer kjøtt eller fisk bruker man samme framgangsmåte, men justerer salt - sukker mengden etter kjøttmengden. For mye salt - sukker gir salt smak, mens for lite kan gi ødelagt kjøtt.

Lykke til og god appetitt.

forts fra side 20

Det siste seminaret jeg deltok på var under ekstriørdommerkonferansen i Stockholm, januar 1995. Samtlige jagende spisshunders standarer ble gjennomgått. Kurset ble arrangert av Svenske Elghundhundklubben og Spesialklubben for Skallande fågelhunder. Her deltok dommere fra Finland, Sverige og Norge. Fra Finland deltok bl.a. Risto Tuomainen.

Jeg vedlegger kommentarene for Finsk Spets og Norrbottenspets. Komentarene til bittet er her ikke de samme som de som ble presentert i Spets Nytt nr. 4 - 95, de samme som kom etter seminaret i Oslo.

Med vennlig hilsen

Per Herset

HVORFOR DELTA PÅ UTSTILLING - JAKTPRØVE

Jeg snur litt på problemstillingen til å begynne med. Får man overnevnte spørsmål kan man jo svare, hvorfor deltar ikke du på utstilling - jaktprøve? Får man ikke noe fornuftig svar på kontraspørsmålet trenger man jo ikke svare på det opprinnelige spørsmålet, hvorfor delta på utstilling - jaktprøve?

Inspirasjonen til å svare på denne måten har jeg hentet fra en tidligere leder av NSFN, som månedlig ytrer seg i et svenskt "jaktskryteblad". For de som ikke leser svensk jaktlitteratur er det Dagh Bakka jeg tenker på.

Hvorfor delta på utstilling - jaktprøve?

Det finnes mange grunner til å delta på overnevnte aktiviteter, jeg vil her ta for meg noen av disse.

- Alle har et behov for å vise fram "jakthunden" sin. Selvfølgelig er dette behovet forskjellig hos den enkelte jakthundeeier. Hos enkelte er det knapt merkbart, mens hos andre igjen er det sterkt dominerende. Alle har behov for anerkjennelse av seg og sin hund, for noen holder det med anerkjennelse fra egne øyne. Andre overlater det til utenforstående øyne å vise anerkjennelse. Yrkesjegeren og hobbyjegeren har forskjellige behov for anerkjennelse. For yrkesjegeren dreier det seg om klingende mynt, ingen anerkjennelse - ingen inntekt. For hobbyjegeren dreier det seg mer om sosial status. Felles for begge er at de har behov for anerkjennelse når det gjelder jakthunden sin, tiltross for at de tilhører to ytterpunkter. Yrkesjegeren får anerkjennelsen forhåpentligvis gjennom jobben sin og hobbyjegeren gjennom utstillinger og jaktprøver. Vi bør vel heller ikke glemme de som nøyer seg med å eksponere seg og hunden i lokalmiljøet. Vi har vel alle hørt uttrykket; Nå går'n bra gitt (Fido altså).

- Alle har et konkurranseinstinkt, hvor sterkt og hva det er rettet mot er sterkt forskjellig. Noen løper beina av seg etter damer/menn, andre sliter som "gale" i langrennsløypa og tilslutt oss med jakthunder som konkurrerer på utstillinger og jaktprøver. Felles for alle er at vi vil være best uansett vilke felt vi konkurrer på. Ingen liker å være nummer to eller sist. Det er beste- mann/kvinne som får heder og ære, de andre glemmes.

Er det så noe galt i dette? Selvfølgelig ikke hvis man ser på det som en konkurranse og intet annet.

-Noen deltar på utstilling for å få bedømt ekstriørkvaliteten på hunden sin, med tanke på avl. Her tenker jeg selvfølgelig på "bruks-funksjonsheten" (hvis noen var i tvil). Hvorvidt rasestandaren er riktig og om dommerene er kompetente, får være diskusjonstema en annen gang.

-Når det gjelder jaktprøver deltar også noen fordi de ønsker og få bedømt bruksegenskapene, før de bruker hunden i avl. Her som for utstilling må det være hundens individuelle prestasjon som teller og ikke konkurranseresultatet. Foreløpig er jaktprøver det eneste verktøyet vi har for å velge ut avlsdyr med bruksegenskaper i henhold til "rasestandaren".

-Andre igjen kan delta på utstillinger og jaktprøver for å treffe andre med samme hunderase og interesse. Det vil som regel være en sosial ramme rundt disse aktivitetene.

Jeg kunne sikkert ramset opp flere grunner for å delta på utstilling - jaktprøve. Men det kan få være opp til hver enkelt hvis man føler behov for det. Poenget mitt er at det finnes flere grunner til å delta, og ingen er bedre eller dårligere enn andre. Jakthundeiere, som alle andre mennesker har forskjellige forutsetninger og målsetninger (takk og pris for det).

Når det gjelder de to første strekpunktene tror jeg ikke vi jakthundeiere skiller oss ut fra resten av menneskeheten, tross for at det heter seg at; Det er greit at du snakker "dritt" om kjerringa, men nåde deg hvis du sier noe negativt om "jakthunden".

"Mennesket" er av natur forfølgelig, de fleste vil benekte dette men det er vanskelig å skjule. "Mennesket har alltid hatt behov for å markere seg, vise styrke, bli akseptert. Uten denne egenskapen ville arten menneske vært utryddet.

De to neste strekpunktene omfavner de som er "litt mer" interessert av sin rases ve og vel enn gjennomsnittet. De ønsker å være med på og sikre at det også i framtiden kan skaffes jakthunder med ønskede spesifikke egenskaper. Men her er det viktig å ikke overvurdere egen innsats for "rasen". Ingen oppdretter lever lenge nok til å se det fulle resultat av sitt oppdrett.

Det siste strekpunktet omfavner de som er med på å skape et miljø rundt den jakthundrasen de har valgt. Det er også viktig, for å unngå at vi blir sittende på hver vår tue ute i skauen og tro at vi representerer den enesete fulle sannhet. "Alle vil vi være salig i vår tro".

Du lurer nå sikkert på hva som er hensikten med denne yttringen, hva har det med deg å gjøre og hva har det med NSFN å gjøre. Ja, det hadde ikke undertegnede heller klart for seg når jeg startet å skrive. Konklusjonen får være min sluttreplikk til en diskusjon som startet inne på fjellet i Østerdalen en kveld i oktober.

Konklusjon

Gjennom flere år som tilitsvalgt i forskjellige foreninger og utdanning de siste årene, har jeg lært at man ikke alltid kan bruke egne ønsker og behov som en mal for videre utvikling. Skal man lykkes må man se virkeligheten i øynene og tilpasse seg realitetene rundt seg. Det er ikke dermed sakt at man skal legge seg "flat", men man må skynde seg langsomt. Man endrer ikke virkeligheten over natta, med mindre man bruker makt.

Da er jeg kommet til sakens kjerne, alle er ikke fornøyd bare fido har fire bein og kan bjeffe.

Det er noe vi som mener at jaktgenskapene er viktigst, til og med beskyldt for elitedyrking, må akseptere. Vi må ikke bli så ekstreme at vi ikke ser skogen for bare trær. Det må ikke bli noe negativt i det å ha en hund med færrest mulig feil. Er det ikke det vi alle streber etter, gleden av å eie en jakthund som fungerer i alle situasjoner. Men for de fleste av oss blir det med strebenen, det er de færreste forunt å få eie en slik hund i løpet av livet.

Til de som har giddet å lese så langt, vil jeg ønske lykke til videre i det å eie-, bruke- og jobbe for at vi i framtiden også skal ha funksjonelle spetser. La alltid ærligheten være det viktigste virkemidlet. Uærlighet vil aldri på sikt gi framgang, uansett rase. Ensidig vekt på egne behov vil også på sikt gi stagnasjon eller tilbakegang, men mindre men besitter den hele og fulle sannhet.

Det tar ikke jeg sjansen på selv om jeg har sterke meninger om mangt.

Roy Nilsen

TERMINLISTE FOR UTSTILLINGER 1996

* Foran gruppe/rase angir at sertifikat for vendkommende rase(r) gjelder som NKK-certifikat. Utstillinger som benytter spesielle anmeldelsesblankett/giro er merket med D under utstillingsdato. Uttagingsstevner til Nordisk Mesterskap i L.P er alle NKKs utstillinger.
foran agility angir uttagingsstevner til NM i agility

Dato:	Arrangør:	Gruppe/rase:	Ann.adr.:	Sted:	Ann.frist:
21/1	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Tromsø	23.12
27/1	Vestfold Elghundklubb	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets	B. Woll, 3175 Ramnes	Hof Samfunnshus	8/1
18/2	Bergens Jeger og Fiskeforening	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder, bayersk- og hannoveransk viltsporhund 7: vizsla 8: spaniels	Pb 1154, 5001 Bergen	Bergen	20/1
24-25/2	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Kongsberg	27/1
24/3	Norsk Spesialklubb for Finsk Spets og Norrbottenspets	*5: finsk- og norrbottenspets	K. Ruus, Ask Gård, 1482 Nittedal	Skasenden Gruve	1/3
24/3	Follo og Østfold Elghundklubb	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets	K. Amundred, Engholmvn 63, 1560 Larkollen	Halden	24/2
13/4	Askim og Omegn Jeger- og Fiskeforening	5: finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder, dachshunder 7: alle	N. Håkonsen, Jutulheim, 1816 Skiprøvet	Askim	22/3
20-21/4	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Bergen	23/3
27/4	Telemarkutstillingen	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder, basets 7: unntatt: vizsla, weimaraner	Pb 333, 3701 Skien	Skien	28/3
4/5	Kongsvinger Jeger- og Fiskeforening	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder, dachshunder, bayersk- og hannoveransk viltsporhund 7: unntatt: vizsla	O. Juvel, Utsiktstvn. 42, 2200 Kongsvinger	Kongsvinger	14/4
5/5	Lillehammer og Omegn Jakt- og Fiskeforening	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder, dachshunder	A. M. Holm, Olavsvevn. 92, 2600 Lillehammer	Lillehammer	5/4
11-12/5	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Trondheim	13/4
19/5	Hallingdal og Valdres Elghundkl.	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets	Vasetdalen. Camp., 2923 Tisleidalen	Vaset	6/5
2/6	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Skedsmo	4/5
8/6	Hattfjelldal JFF, Helgeland Elghundklubb	6/4: harebunder 5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 7: unntatt: vizsla	8690 Hattfjelldal	Hattfjelldal	20/5
8/6	Sjerdal JFF	6/4: harebunder 5: finsk- og norrbottenspets 7: unntatt: vizsla	T. Melha, Yrkesv. 15, 7500 Sjørdal	Sjørdal	20/5
15/6	Nittedal og Hakadal skog JFF	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder 7: unntatt: vizsla, weimaraner	Pb 39, 1482 Nittedal	Rotnes	25/5
15/6	Orkla Jeger- og Fiskeforening	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder 7: unntatt: vizsla, weimaraner	E. Stokkii, 7310 Gjølme	Fannrem	15/5
23/6	Røros Jeger- og Fiskeforening	5: finsk- og norrbottenspets 6/4: dachshunder, bayersk- og hannoveransk viltsporhund 7: unntatt: spinone, vizsla, weimaraner	Pb 65, 7460 Røros	Røros	2/6
29/6	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Kristiansand	1/6
13/7	Vefsen JFF og Helgeland Elghund-Klubb	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder	Pb 281, 8651 Mosjøen	Mosjøen	15/6
14/7	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Nord-Norge	15/6
3/8	Helgeland Elghundklubb	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets	B. Johnsen, Svartstgt. 8, 8600 Mo	Mo i Rana	13/7
4/8	Båstad Gr. eier JFF og Heland JFF	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: harebunder 7: unntatt: vizsla, weimaraner, spinone	S. Ekhaugen, 1866 Båstad	Båstad	20/7
10/8	Norges Jeger- og Fiskeforening	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets 6/4: dachshunder, harebunder 7: unntatt: vizsla	Pb 191, 2401 Elverum	Elverum	15/7
11/8	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Biri	13/7
7-8/9	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Stavanger	10/8
12-13/10	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver #Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Tønsberg	14/9
17/11	Gudbrandsdals Elghundklubb	5: jagende spissbunder, finsk- og norrbottenspets	R. Hovland, 2636 Øyer	Øyer	1/11
30/11-1/12	Norsk Kennel Klub	* Samtlige raser Lydighetsprøver Agility	Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Hamar	2/11

MEDLEMSLISTE 1996

Engebret Aaberg		2910 AURDAL
Odd Arne Aarstad		2252 HOKKSEN
Nordvald Aas Solvang		2510 TYLLDALEN
Hans Jørgen Aase	Gautesjåvegen 84	3670 NOTODDEN
Øyvind Aasen	Jerpevn.12	2200 KONGSVINGER
Reidar Aftret	Jonsborgvn.3	7563 MALVIK
Jan Trygve Akre		2120 SAGSTUA
Tor Akselsen	Yven Gård	1720 GREÅKER
Øivind Askeland		5620 TØRVIKBYGD
Geir Lasse Aune	Nyheimsvn.6	7058 JAKOBSLI
Øistein Aurland	Tiurleken 6	2450 RENA
Dagh Bakka		2480 KOPPANG
Ronald Berg		2190 DISEN
Kai Otto Berg		2482 STORSJØEN
Harald Berge	Hadelandsv.	1484 ÅNEBY
Erik Berget	Ødegårdsvingen 33	1405 LANGHUS
Herman Betten		3860 HØYDALSMO
Anders Bidne		5714 ÖPPHEIM
Lene Birkeland	Sodefjed	4639 KRISTIANSAND
Wenche Birkeland	Skoglundveien 1	3480 FILTVET
Bengt Bjurstrøm	Box 203	S- 78060 MALUNGSFORS
Bengt Bjørkholen	Rute 1000	2450 RENA
Tore Bjørnebet	Gamle-linja 29	7028 TRONDHEIM
Ståle Bjørngaard		7520 HERGA
Jan Erik Bolstad		5833 SKJOLDEN
Harald Bredesen	Dalen	2264 GRINDER
Kaare Brennodden	Tårnbyvn.5	2013 SKJETTEN
Johnny Bruheim	Tungeteigen 2	5875 ÅRDALSTANGEN
Aud Bruåsdal		5470 ROSENDAL
Rune Brækken	Sneltvedtvn. 27	3715 SKIEN
Paul Fredrik Bye	Hallan	7061 TANDEM
Arne Sejersted Bødtker	Setraveien 4	0390 OSLO
Taisto, Inkeri Collanus		SF-47830 HASULA
Tore Hjalmar Dahl	Dahl	2824 RENDALEN
Trond Olav Dahlø	Nedre Togstad	7330 SVORKMO
Bjørn Vidar Dalen	Skraperud	3534 SOKNA
Arne Dalum	Lesja	2665 LESJA
Bente Damli	Eigtråkket 134	1270 OSLO
Hans og Anne Marie Dammen		2133 GARDVIK
Inger A. Eielsen	Englund	1435 KRÅKSTAD
Beate Børresen og		
Ole J. Eivindsen	Industriveien 3	8680 TROFORS
Pål A. Ellefsen		8650 MOSJØEN
Ann Carnarius Elseth	Agronomvn.11 B	1187 OSLO
Geir Atle Engen	Svearovegen 381	2826 SNERTINGDAL
Arne Engstrøm	Postboks 131	2001 LILLESTRØM
Wilhem Enoksen	Dalegaten 59	6500 KRISTIANSUND-N

Dagfinn Eriksen	Dragstein	7064 BRATSBERG
Olav Eriksrød	Luksefjellvn 841	3721 SKIEN
Thomas Eriksson	P L 2278	S-68040 ØSTMARK
Tor Fagerslett	Skjærodden	2450 RENA
Carl F. Fallan	Leirfaret 2 ^A	3075 BERGER
Kjell Fenstad		7105 STADSBYGD
Robert Ferangen	Transetveien 16	3440 RØYKEN
Inge Fjelde	Olleveien 10 C	3057 SOLBERGELVA
Viggo Fjæraa	Travløkkka 3	1600 FREDRIKSTAD
Harald Flaen		4540 ÅSERAL
Steinar Flaten	Haga	1929 AULI
Oddbjørn Flinterud		2145 GALTERUD
Roland Fors	Annundshøg	S-72596 VESTERÅS
Olav Fossum		2750 GRAN
Einar Førde	NRK Marienlyst	0342 OSLO
Andre Gjerdbakken	Egge	3400 LIER
Paul Gjertsås		7884 SØRLI
Olav Golid		5384 TORANGSVÅG
Svein Granli		2920 LEIRA I VALDRES
Ingvild Grasli		7590 TYDAL
Terje Grønstad	Slåtten	2340 LØTEN
Geir Grøtan	Nordslettvn 51	7038 TRONDHEIM
J.O. Gulinas	Postboks 192	S-79022 SÅGMYRA
Bjørn Halvorsen	Berganvn.44	3175 RAMNES
Lars Bj. Halvorsen	Rektangelvn 4	3114 TØNSBERG
Ragnar Halvorsrud		2233 VESTMARKA
John Harald Hamremoens	Nakkerud	3533 TYRISTRAND
Erik Haraldsen	Haavengen	3600 KONGSBERG
Tore Haug	Rakkestadvn. 40	1912 ENEBAKK
Håvard Hauge		2436 VÅLER I SOLØR
Tormod Hauge		2436 VÅLER I SOLØR
Bård Haugen	Ola Storengs v 7	3670 NOTODDEN
Jens Erik Heen	Gullåsen	1850 MYSEN
Tor Hegg	Grevlingveien 2	2400 ELVERUM
Vidar Helgesen	Gammelvn.17	2450 RENA
Svein Heggedal		1954 SETSKOG
Per Arve Heggum		7870 GRONG
Per Herset	Rute 975	2400 ELVERUM
Wilhelm Holm	Krogsrud	2080 EIDSVOLL
Gun Holum	Bjørneborg Nyhuttan	S-71394 MORA
Harald Hovland	Sildreveien 54 ^B	3123 TØNSBERG
Gerd Hvattum	Kongsvegen 24	2634 FÅVANG
Trond Høibraaten	Møllersvingen 32	2006 LØVENSTAD
Ingvar Hårstad		7580 SELBU
Jan Jansen	Risbakkveien	2770 JAREN
Jim Roger Jansen	Barlinda 71	4870 FEVIK
Sigmund Jansrud	Runnimyra	2150 ÅRNES
Bjørn Egil Johansen	Arnevik	4810 EYDEHAVN
Jarl Johansen		8103 BREIVIK I SALTEN

Stein Roger og Mariell Johansen Jan Helge Jonhaugen Per Einar Johnsen Nils Jonsson Geir Juven Jan Ole Jørgensen Jørgen Jørgensen Arne O. Kaaten Terje Karang og Erling Karlsaune Trond Katrud Ole Kigen Laila Kisen og Tore Kven Tore Kjesbu Ole Jørgen Klaseie Jan E. Kleven Karl Einar Kraft Even Knutsen og Rita Kvennejorde Henrik Kolbu Ole Jørgen Kolstad Cato Kolstad Egil Korsmo Per M. Korsmo Per Ulrik Kristiansen Trond Kristiansen Georg A. Krohg Eirik Krogstad Endre Kvåstad Sten Langbråten Tore Larson Stein H. Lassemo Mary Lien Harald A. Linnerud Eskil Lorentzen Eigil Lorentzen Roy Lorentzen Bjrn H. Marthinussen Rolf Martmann Lars Ivar Mastad Torhild Moland Bertrad Mossmann Knut Erik Myhre Jan Arve Myrmo Lars Mølslett Bjørn Kenneth Nilsen Roy Nilsen Jan Nordahl	Endre Dalengs Vei 25 Nord-Vekkom Øvre Gaustad Sleteberget 1 Solveien 41 Spulsåsen Vest Uransveien 104 Holtås Helgådalen Østsinnilinna 72 Hostveit Ervika Brønnbakken 38 Østsinni Bergsjø Dalssvingen 19b Øvre Lunden 8 Øvre Langgt. 60 Gravbråten 23 ^C Nordlifaret 22 Skomakerteigen 13 Refsethøgda Holandsvika Skrukli Kløfsrud Lerkeveien 18 Thv.Løvenskioldsv7 Løvhøiden Nedre Postboks 136 Postboks 38 Storskjøret 61/3 Vestre Ådal Tyriveine 20	8662 HALSØY I VEFSEN 2630 RINGEBU 1482 NITTEDAL S-68060 SYSSELBACK 1177 OSLO 3534 SOKNA 2223 SKOTTERUD 2436 VÅLER I SOLØR 7170 ÅFJORD 3055 KROGSTADELVA 3812 AKKERHAUG 2210 GRANLI 7660 VUKU 2870 DOKKA 3640 SKOLLENBORG 7160 BJUGN 3038 DRAMMEN 2870 DOKKA 1970 HEMNES I HØLAND 2260 KIRKENÆR 1285 OSLO 0594 OSLO 9925 SVANVIK 1742 KLAVESTADHAUGEN 3360 GEITHUS 1473 SKÅRER 4240 SULDALSOSEN 2260 KIRKENÆR 3656 ATRÅ 3878 VRÅLIOSEN 8666 HOLANDSVIKA 2864 FALL 1890 RAKKESTAD 1850 MYSEN 8910 SKILLEBOTN 2200 KONGSVINGER 2480 KOPPANG 2230 SKOTTERUD 2224 AUSTMARKA 4480 KVINESDAL 7096 KVÅL 7884 SØRLI 7170 ÅFJORD 2437 HASLEMOEN 3500 HØNEFOSS 2400 ELVERUM
---	---	---

Frode Nordbøen	Åsenggata 26	0480 OSLO
Tom Nordheim	Grinihagen	2450 RENA
Gunnar Nordstrøm		1928 HAGA
Finn Nordås	Fagertunvn.9	8660 OLDERSKOG
Bjørnar Nordås	Moldrem	8650 MOSJØEN
Stig Nymoen	Gjerviken	2760 BRANDBU
Tone Nøkleby	Linjevn.70 C	1087 OSLO
Asbjørn Nøstberg		7563 MALVIK
Kjell Olsen	Prestebraåtvn 46	3055 KROKSTADELVA
Olav Sørmo Olsen		7530 MERÅKER
Thomas Olssen	Fallet, Bomheden	S-68100 KRISTINEHAVN
Thomas Prestesæther	Poppelveien 15	3911 PORSGRUNN
Jon Raae		2762 RØYKENVIK
Bjørnar Rasch-Nilsen	Langmyrvn.21	7112 HASSELVIKA
Jostein Ringstad		7882 NORDLI
Johnny Risbergseter		2266 ARNEBERG
Grim Risrem	Trastv.22	8662 HALSØY
Per-Erik Rubinsson	Arvid Franklinsv25 ^D	S-92135 LYCKSETE
Sigmund Rugstad	Hanesbakken 122	3700 SKIEN
Leif Arne og		
Karin Ruus Gran	Ask Gård	1482 NITTEDAL
Ivar A. Rydning	KalvArnesensgt20	7650 VERDAL
Ola Rye		7070 BOSBERG
Janche Røed		2436 VÅLER I SOLØR
Terje Rønning		1930 AURSKOG
Solbjørg Rønning	Nordlundveien 41	7080 HEIMDAL
Stein E. Røsdal	Smiberget	7632 ÅSENFJORD
Ole M.og Grete Røsholm	Røsholm	1930 AURSKOG
Stein Sagen	Bjørnerud	2412 SØRSKOGBYGDA
Turid Sandevoll		2324 VANG PÅ HEDMARK
Per-Erik Sannes	Homåsveien 41	1940 BJØRKELANGEN
Seppo Savola	Vatajantie 7	SF-62100 LAPUA
Ketil Sie	Mellomveien 9	9912 HESSENG
Anne J. Simensen	Smedmoen	2824 RENDALEN
Tore Sivertsen, c/o Grønlandsflyet		
Boks 1012	3900 NUUK	GRØNNLAND
Hugo Skarstad		7960 SALSBRUKET
K. Svein Ski		2960 RØN
Lars Erik Skjønhaug	Einerhaugvn. 32	1940 BJØRKELANGEN
Kjell Sklett		7872 BERGSMO
Kåre Skogli	Bølertia 129	0689 OSLO
Karl-Otto Skogly	Møllergt. 24 A	2008 FJERDINGBY
Ola A. Skrove	Granholt,Nord-Leksdal	7650 VERDAL
Vidar Sleperud		3523 RINGELIA
Ola Smulingsås	Nordre Vestsiaveg 538	3670 NOTODDEN
Tove Løberg og		
Ole P. Smørsgård	Postboks 101	7391 BERKÅK
Alf Snarholt		1970 HEMNES I HØLAND
Anders Sniis	Nedre Gerdsjø 403	S-79500 RETTVIK

Jan Solbrekken	Tolerudvn. 30	3030 DRAMMEN
Roger Solbrekken	Lindebergveien 23 ^c	1069 OSLO
Frank Sorli	Kløvervn. 6	7650 VERDAL
Terje Størseth	Skogv. 53	7620 SKOGN
Marianne Sundet	Vermundsjøen	2283 ÅSNES FINNSKOG
Bengt Sundkøien		2232 TOBØL
Tor Ivar Sundseth		7168 LYSØYSUNDET
Per Helge Sundvik		7884 SØRLI
Vidar og Anne Svarttjernet		2254 LUNDESÆTHER
Halvor Sveen	Sjlisand	2450 RENA
Liv og Jan Sæther	Klemmetsmovn.21	7300 ORKANGER
Jon Arve Sørhaug		1940 BJØRKELANGEN
Armand Sønsterud		2250 ROVERUD
Jarle Thomassen	Heisholt	3745 ULEFOSS
Sveinung Tindvik	Sildråpevn 24 E	7048 TRONDHEIM
Rune Torgersen	Meieribakken 15	3410 SYLLING
Elling H. Tuft		3510 SOKNA
Asgeir Tørmøen og T.Bekkevold		2260 KIRKENÆR
Gudbrand Tvenge	Marsteinhøgda	2900 FAGERNES
Peder Tvete	Hammertun,slevikkroken	1620 GRESSVIK
Gunn Reese Tybring	Engeveien 5	3233 SANDEFJORD
Per Vatnan	Vollanveien 23	8650 MOSJØEN
Robin Veberg	Innlaget	3070 SANDE I VESTFOLD
Atle Veddegjerde	Konvalveien 2	3500 HØNEFOSS
Rune Vesterbukt		8690 HATTFJELLDAL
Asbjørn Vollaug	Vollaugmoen	2032 MAURA
Sten Otto Weberg	Innlaget	3070 SANDE I VESTFOLD
Ivan Wais		2215 MATRAND
Ragnar Westbye	Neveng	3520 JEVNAKER
Jon Arne Wiklund	Kløvervn.48	7650 VERDAL
Ivar Ørbog		2264 GRINDER
Ketil Østby		2847 KOLBU
Knut og Trine Østmo		7120 LEKSVIK
Svenn Erik Ådahl	Husvikfeltet 4	1441 DRØBAK

Medlemmer pr. 1. januar 1996

Ved feil på medlemslista, eller adresseendring
meld fra til Bente Damli, Elgtråkket 134, 1270
Oslo.

**NB! Det er ikke anledning å benytte
medlemslisten til kommersiell reklameutsending,
uten tillatelse fra styret i NSFN.**

1871 000094

VIDAR OG ANNE SVARTTJERNET

2254 LUNDERSÅTER

Returadresse:
Bente Damli
Elgtråkket 134
1270 Oslo

A-blad

Foto: Engebret Aaberg